Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA ĪVA BOTA [*YVES BOT*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2017. gada 1. februārī[1]

Apvienotās lietas C-361/15 P un C-405/15 P

Easy Sanitary Solutions BV (C-361/15 P),
Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (C-405/15 P)
pret

Group Nivelles NV

Apelācijas – Regula (EK) Nr. 6/2002 – Spēkā neesamības atzīšanas process – Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kurā attēlots dušas sifons – Agrāks dizainparaugs – Apstrīdētā dizainparauga novitātes un individuālā rakstura vērtējums – Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja pierādīšanas pienākums – Prasības saistībā ar agrākā dizainparauga attēlu – Regulas Nr. 6/2002 3. panta noteikumi un tvērums – *EUIPO* piešķirtā kompetence pierādījumu iegūšanas ietvaros – Regulas Nr. 6/2002 63. panta 1. punkts – Vispārējās tiesas tiesiskuma pārbaudes robežas – Regulas Nr. 6/2002 61. panta 2. punkts – Absolūts pamats

I – Ievads

1. Izskatot šīs lietas, Tiesai būtu jāprecizē Padomes 2001. gada 12. decembra Regulas (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem jēdzienu tvērums un galvenie piemērošanas principi[2].

2. Konkrētāk, Tiesai būtu jāatgādina šīs regulas *ratio legis* un kompetence, kas ir vai nav jāpiešķir Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) instancēm, izskatot pieteikumu par reģistrētā Kopienas dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu.

3. Šī strīda pamatā ir pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, kuru ir iesniegusi *I-Drain BVBA*, kas kļuvusi par *Group Nivelles NV*[3], attiecībā uz reģistrētu dizainparaugu, kura īpašnieks ir *Easy Sanitary Solutions BV*[4] un kurā atbilstoši šai reģistrācijai ir attēlots "dušas sifons". Lai pamatotu savu pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, kas iesniegts *EUIPO* Anulēšanas nodaļā, *Group Nivelles* apgalvoja, ka šim dizainparaugam nepiemītot novitāte un individuāls raksturs, pamatojoties uz to, ka eksistē agrāks dizainparaugs un tas ir darīts pieejams sabiedrībai (nodots atklātībā). Grūtības, kas radušās, izskatot šo pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, ir saistītas ar kļūdām, kuras ir pieļāvis gan pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs, kurš nav pienācīgi attēlojis savu agrāko darbu, gan arī *EUIPO* Anulēšanas nodaļa un Apelācijas trešā padome, kuras nav veikušas pareizu attiecīgo dizainparaugu salīdzināšanu.

1 Oriģinālvaloda – franču.

2 OV 2002, L 3, 1. lpp. Šī regula ir grozīta ar Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1891/2006 (OV 2006, L 386, 14. lpp.).

3 Pašlaik *I-Drain* ir pievienota *Group Nivelles*.

4 Turpmāk tekstā – "*ESS*".

4. Līdz ar to Vispārējā tiesa savā 2015. gada 13. maija spriedumā *Group Nivelles*/ITSB – *Easy Sanitary Solutions* (Dušas noteka) [5] atcēla *EUIPO* Apelācijas trešās padomes 2012. gada 4. oktobra lēmumu [6].

5. Ar savām apelācijas sūdzībām *EUIPO* un *ESS* attiecīgi lūdz atcelt un daļēji atcelt šo spriedumu.

6. Šajos secinājumos ierosināšu, pirmkārt, Tiesai pēc savas ierosmes izvirzīt pamatu saistībā ar Vispārējās tiesas kompetences neesamību. Proti, es uzskatīšu, ka tā, izvērtējot *EES* pakārtoti izvirzīto pamatu, ir pārsniegusi tiesiskuma pārbaudes robežas, kas tai ir noteiktas saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 61. panta 2. punktu. Tādēļ, manuprāt, pārsūdzētais spriedums daļēji būtu jāatceļ.

7. Otrkārt, es ierosināšu Tiesai noraidīt *EUIPO* iesniegto apelācijas sūdzību lietā C-405/15 P.

8. Pirmkārt, es izklāstīšu iemeslus, kādēļ, manuprāt, Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 77.–79. punktā pieprasot *EUIPO*, lai tas atveido agrāko dizainparaugu, kombinējot tā dažādās daļas, kas ir attēlotas dažādajos izvilkumos no katalogiem, kuri pievienoti pieteikumam par spēkā neesamības atzīšanu, patiešām ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Es paskaidrošu, ka, tā kā ar šādu pienākumu tiek pārkāpti Regulas Nr. 6/2002 3. panta noteikumi un tvērums, tas nevar ne ietilpt dizainparauga novitātes vērtējumā šīs regulas 5. panta izpratnē, ne arī izrietēt no kompetencēm, kas *EUIPO* instancēm ir piešķirtas ar minētās regulas 63. panta 1. punktu.

9. Otrkārt, es paskaidrošu iemeslus, kāpēc šis konstatējums nevar būt pamats apstrīdētā sprieduma atcelšanai.

10. Treškārt un visbeidzot, es ierosināšu Tiesai noraidīt *ESS* iesniegto apelācijas sūdzību.

II – Atbilstošās Savienības tiesību normas

A – Regula Nr. 6/2002

11. Saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu "dizainparaugs" ir visa ražojuma vai tā daļas izskats, kas radies no paša ražojuma un/vai tā rotājumu iezīmēm, it īpaši līnijām, kontūrām, krāsām, formas, virsmas struktūras un/vai materiāla.

12. Saskaņā ar šīs regulas 4. panta 1. punktu dizainparaugs tiek aizsargāts kā Kopienas dizainparaugs, ja tas atbilst novitātes un individuālas būtības [individuāla rakstura] prasībām.

13. Saskaņā ar minētās tiesību normas 2. punktu dizainparaugu, ko izmanto vai iekļauj ražojumā, kurš ir kompleksa ražojuma sastāvdaļa, uzskata par jaunu un par tādu, kam ir individuāls raksturs, ja sastāvdaļa, kad tā ir iekļauta kompleksajā ražojumā, paliek redzama šī pēdējā minētā parastās izmantošanas laikā un šīs sastāvdaļas redzamās iezīmes pašas par sevi atbilst novitātes un individuāla rakstura prasībām.

14. Saskaņā ar minētās regulas 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu reģistrēts Kopienas dizainparaugs tiek uzskatīts par jaunu, ja sabiedrībai nav darīts pieejams identisks dizainparaugs pirms tā datuma, kad ir aizpildīts reģistrācijas pieteikums attiecībā uz to dizainparaugu, kura aizsardzība tiek pieprasīta, vai, ja tiek attiecināta prioritāte, pirms prioritātes datuma.

15. Turklāt Regulas Nr. 6/2002 5. panta 2. punktā ir precizēts, ka dizainparaugus uzskata par identiskiem, ja to iezīmes atšķiras tikai nebūtiski.

5 T-15/13, EU:T:2015:281; turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums".

6 Lieta R 2004/2010-3 saistībā ar spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *I-Drain* un *ESS*.

16. Saskaņā ar šīs regulas 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu tiek uzskatīts, ka reģistrētam Kopienas dizainparaugam ir individuāls raksturs, ja kopējais iespaids, ko tas rada informētam lietotājam, atšķiras no kopējā iespaida, ko šādam lietotājam rada jebkurš dizainparaugs, kas ir darīts pieejams sabiedrībai līdz tam datumam, kad ir aizpildīts reģistrācijas pieteikums, vai, ja tiek attiecināta prioritāte, pirms prioritātes datuma.

17. Saskaņā ar minētās regulas 7. panta 1. punktu, lai piemērotu šīs pašas regulas 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu, uzskata, ka dizainparaugs ir darīts pieejams sabiedrībai, ja tas ir publicēts pēc reģistrācijas vai citādi, vai izstādīts, izmantots tirdzniecībā vai citādi nodots atklātībai līdz datumam, kad dizainparaugs, kura aizsardzība tiek pieprasīta, ir pirmo reizi darīts pieejams sabiedrībai, izņemot, ja par šiem notikumiem parastā uzņēmējdarbības gaitā praktiski nav varējis uzzināt to personu loks, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē un darbojas Eiropas Savienībā.

18. Regulas Nr. 6/2002 10. panta "Aizsardzības joma" 1. punktā ir noteikts, ka Kopienas dizainparauga piešķirtā aizsardzība attiecas uz visiem dizainparaugiem, kas informētam lietotājam neatstāj atšķirīgu kopējo iespaidu.

19. Saskaņā ar šīs regulas 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu Kopienas dizainparaugu var pasludināt par spēkā neesošu, ja tas neatbilst minētās regulas 4. līdz 9. panta prasībām.

20. Minētās regulas 61. panta 2. punktā, kas ietilpst VII sadaļā ar nosaukumu "Pārsūdzības", ir precizēts, ka "sūdzību [Tiesā] var iesniegt, pamatojot to ar kompetences trūkumu, būtiskiem procedūras pārkāpumiem, Līguma, šīs regulas vai jebkuras ar to piemērošanu saistītas tiesību normas pārkāpumiem vai arī ar pilnvaru ļaunprātīgu pārsniegšanu".

21. Turklāt Regulas Nr. 6/2002 VIII sadaļas ar nosaukumu "Izskatīšana Birojā" 63. panta 1. punktā ir norādīts, ka, "izskatot jautājumu Birojā, tas pēc sava ierosinājuma pārbauda faktus. Tomēr prāvās, kas saistās ar spēkā neesamības pasludināšanu, Birojs pārbauda tikai pušu iesniegtos faktus, pierādījumus un argumentus un izskata tikai pušu iesniegtās prasības".

22. Saskaņā ar šīs regulas 65. panta 1. punktu, izskatot jebkuru jautājumu, *EUIPO* var veikt pierādījumu iegūšanas pasākumus, it īpaši uzklausīt puses un lieciniekus, pieprasīt sniegt informāciju, kā arī iesniegt dokumentus un pierādījumus vai arī pieprasīt ekspertu atzinumus.

B – Regula Nr. 2245/2002

23. Visbeidzot, Komisijas 2002. gada 21. oktobra Regulas (EK) Nr. 2245/2002, ar ko īsteno Regulu Nr. 6/2002[7], 28. panta 1. punkta b) apakšpunkta v) un vi) punktā ir noteikts šādi:

"1. Pieteikumā Birojam par spēkā neesamības pasludināšanu, ievērojot Regulas [Nr. 6/2002] 52. pantu, iekļauj:

[..]

b) attiecībā uz pieteikuma pamatojumu:

[..]

7 OV 2002, L 341, 28. lpp.; turpmāk tekstā – "Īstenošanas regula".

v) ja spēkā neesamības pamatojums ir reģistrētā Kopienas dizainparauga neatbilstība Regulas [Nr. 6/2002] 5. vai 6. pantā noteiktajām prasībām, norādi par iepriekšējiem dizainparaugiem un to iepriekšējo dizainparaugu attēlus, kas varētu būt šķērslis reģistrētā Kopienas dizainparauga individuālās būtības un jaunuma atzīšanai, kā arī dokumentus, kuri pierāda minēto agrāko dizainparaugu esamību;

vi) norādi par faktiem, pierādījumiem un argumentiem, kas iesniegti minētā pamatojuma apstiprinājumam;

[..]."

III – Tiesvedības priekšvēsture

24. *ESS* ir Kopienas dizainparauga, kurš reģistrēts ar Nr. 000107834-0025 un kura reģistrācijas pieteikums iesniegts 2003. gada 28. novembrī (turpmāk tekstā – "apstrīdētais dizainparaugs"), īpašniece.

25. Apstrīdētais dizainparaugs ir attēlots šādi:

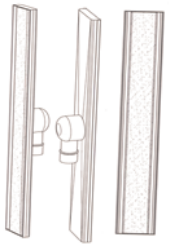

26. Atbilstoši šai reģistrācijai šajā dizainparaugā ir attēlots "dušas sifons (*shower drain*)".

27. 2009. gada 3. septembrī prasītāja, *I-Drain*, iesniedza *EUIPO* pieteikumu apstrīdētā dizainparauga spēkā neesamības pasludināšanai [atzīšanai], pamatojoties uz Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Pieteikumā spēkā neesamības atzīšanai prasītāja norādīja, ka apstrīdētais dizainparaugs neatbilstot Regulas Nr. 6/2002 4.–9. pantā noteiktajām prasībām, jo dizainparauga daļai, kas paliek redzama parastās izmantošanas laikā, proti, pārklājuma plāksnei bez perforācijas, nepiemītot novitāte un tai neesot individuāla rakstura.

28. Lai pamatotu savu pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu un lai pierādītu identiska agrākā dizainparauga esamību un to, ka tas ir padarīts pieejams sabiedrībai, prasītāja iesniedza izvilkumus no uzņēmuma *Blücher* ražoto preču 1998. gada un 2000. gada katalogiem [8], kuros bija šāda ilustrācija (turpmāk tekstā – "agrākais dizainparaugs"):

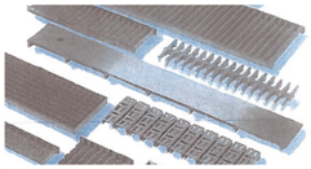

29. Ar 2010. gada 23. septembra lēmumu *EUIPO* Anulēšanas nodaļa, uzskatot, ka apstrīdētajam dizainparaugam nepiemīt novitāte šīs regulas 5. panta izpratnē, apmierināja pieteikumu par apstrīdētā dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu, pamatojoties uz Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

30. Anulēšanas nodaļa balstījās uz principu, ka vienīgais redzamais apstrīdētā dizainparauga elements pēc tā uzstādīšanas ir tā pārklājuma plāksne. Tādējādi tā uzskatīja, ka tā ir identiska iepriekš 28. punktā attēlotās ilustrācijas centrā esošajai plāksnei, un apmierināja pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, balstoties tikai uz šo pamatu.

31. *ESS* 2010. gada 15. oktobrī, pamatojoties uz Regulas Nr. 6/2002 55.–60. pantu, iesniedza apelācijas sūdzību par Anulēšanas nodaļas lēmumu.

32. Šī procesa laikā lietas dalībnieki iesniedza jaunus faktus un pierādījumus savu apgalvojumu pamatojumam, kurus ir pieņēmusi *EUIPO* Apelācijas trešā padome.

33. Ar 2012. gada 4. oktobra lēmumu tā atcēla Anulēšanas nodaļas lēmumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums").

34. Pretēji Anulēšanas nodaļai *EUIPO* Apelācijas trešā padome uzskatīja, ka apstrīdēto dizainparaugu veido ne tikai taisnstūra formas pārklājuma plāksne, bet arī sānu gropes un dušas sifona ārējās apmales. Šajā nolūkā tā salīdzināja šo dušas sifonu ar agrāko dizainparaugu, ko tās ieskatā veido "ļoti vienkāršs un taisnstūra formas dušas sifons, kas sastāv no pārklājuma plāksnes, kurā ir caurums" [9].

35. Pamatojoties tieši uz šo apstākli, *EUIPO* Apelācijas trešā padome uzskatīja, ka apstrīdētajam dizainparaugam piemīt novitāte Regulas Nr. 6/2002 5. panta izpratnē, jo tas nav identisks agrākajam dizainparaugam, un līdz ar to šiem abiem dizainparaugiem piemīt "viegli uztveramas" atšķirības, kuras nav ne "minimālas, ne arī tādas, kuras ir grūti objektīvi izvērtēt" [10].

36. Līdz ar to *EUIPO* Apelācijas trešā padome nodeva lietu atpakaļ izskatīšanai Anulēšanas nodaļā.

IV – Tiesvedība Vispārējā tiesā

A – Lietas dalībnieku izvirzītie pamati

37. Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 7. janvārī, *Group Nivelles* cēla prasību par apstrīdētā lēmuma atcelšanu.

8 Turpmāk tekstā – "*Blücher* katalogi".

9 Apstrīdētā lēmuma 31. punkts.

10 Apstrīdētā lēmuma 32. punkts.

38. Šīs prasības pamatošanai *Group Nivelles* izvirzīja vienu vienīgu pamatu saistībā ar kļūdu, kuru pieļāvusi *EUIPO* Apelācijas trešā padome, veicot apstrīdētā dizainparauga un agrākā dizainparauga, uz kuru tā bija atsaukusies, pamatojot savu pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, salīdzinājumu. Tās ieskatā šīs kļūdas rezultātā *EUIPO* Apelācijas trešā padome ir izdarījusi kļūdainu secinājumu, ka apstrīdētais dizainparaugs ir jauns Regulas Nr. 6/2002 5. panta izpratnē. Šajā nolūkā *Group Nivelles* iesniedza jaunu dokumentu, lai pierādītu apstrīdētā dizainparauga novitātes neesamību. Prasītāja arī lūdza Vispārējai tiesai grozīt apstrīdēto lēmumu.

39. Savā atbildes rakstā, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 15. jūlijā, *ESS* lūdza atcelt apstrīdēto lēmumu cita iemesla dēļ, kas atšķiras no tiem, kurus *Group Nivelles* bija norādījusi prasības pieteikumā par tiesību akta atcelšanu. Proti, *ESS* apgalvoja, ka apstrīdētā lēmuma 31. punktā *EUIPO* Apelācijas trešā padome, pirmkārt, vispār neesot ņēmusi vērā argumentus, kuri bija vērsti uz to, lai pierādītu, ka rūpnieciskā izmantošana, kāda ir paredzēta ražojumam, kurā ir iekļauts agrākais dizainparaugs, atšķir šo pēdējo minēto no apstrīdētā dizainparauga, un, otrkārt, tā neesot pienācīgi pamatojusi savu lēmumu šajā ziņā [11]. Līdz ar to *ESS* norādīja, ka *EUIPO* Apelācijas trešā padome neesot pareizi identificējusi agrāko dizainparaugu un tas esot ietekmējis pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatotības vērtējumu.

B – Pārsūdzētais spriedums

40. Pārsūdzētajam spriedumam ir trīs daļas.

41. Tā pirmajā daļā, kas aptver minētā sprieduma 15.–35. punktu, Vispārējā tiesa izvērtēja *ESS* un *EUIPO* izvirzītos jautājumus par pieņemamību. Šajās apelācijas sūdzībās šī argumentācija nav apstrīdēta.

42. Minētā sprieduma otrajā daļā, kuru veido 36.–92. punkts, Vispārējā tiesa izvērtēja divus prasījumus, kurus *Group Nivelles* ir izvirzījusi savas prasības atcelt tiesību aktu ietvaros.

43. Pirmajā posmā (pārsūdzētā sprieduma 36.–88. punkts) Vispārējā tiesa apmierināja *Group Nivelles* izvirzīto vienīgo pamatu.

44. Vispirms Vispārējā tiesa minētā sprieduma 59.–70. punktā nosprieda, ka *EUIPO* Apelācijas trešā padome, salīdzinot visas minētā dizainparauga redzamās sastāvdaļas ar tikai vienu agrākā dizainparauga elementu, patiešām ir pieļāvusi kļūdu savā vērtējumā par apstrīdētā dizainparauga novitāti, tādējādi apstrīdētajā lēmumā neizdarot pareizus secinājumus attiecībā uz tās konstatēto Iebildumu nodaļas pieļauto kļūdu. Šajās apelācijas sūdzībās šī argumentācija nav apstrīdēta.

45. Pēc tam Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 71.–86. punktā izvērtēja vairākus *EUIPO* un *ESS* izvirzītus argumentus, lai pārbaudītu, vai tās apstrīd šo vērtējumu. Tā noraidīja visus šos argumentus un saistībā ar to noteica *EUIPO* jaunu pienākumu, kuru tas ir apstrīdējis savā apelācijas sūdzībā. Šī vērtējuma rezultātā Vispārējā tiesa apmierināja vienīgo pamatu, kuru *Group Nivelles* bija izvirzījusi prasības ietvaros, un apmierināja tās prasību atcelt tiesību aktu.

46. Tad (pārsūdzētā sprieduma 89.–92. punkts) Vispārējā tiesa, nospriežot, ka tā nevar *EUIPO* instanču vietā veikt pilnīgu apstrīdētā dizainparauga novitātes vērtējumu, noraidīja *Group Nivelles* prasījumu par apstrīdētā lēmuma grozīšanu.

11 *ESS* atbalsta apgalvojumu, saskaņā ar kuru *Group Nivelles* norādītais agrākais dizainparaugs, proti, tas, kas attēlots *Blücher* katalogos, nevarot būt pamats, lai apšaubītu apstrīdētā dizainparauga novitāti un individuālo raksturu, jo tas attiecas uz atšķirīgiem ražojumiem, proti, rūpnieciskai izmantošanai paredzētām šķidrumu notekām.

47. Trešajā un pēdējā šī sprieduma daļā, kas aptver 93.–139. punktu, Vispārējā tiesa izvērtēja *ESS* pakārtoti izvirzīto pamatu, kas balstīts uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.

48. Pēc tam, kad minētā sprieduma 100. punktā tā bija konstatējusi, ka *EUIPO* Apelācijas trešā padome ir pietiekami pamatojusi savu lēmumu, minētā sprieduma 102.–133. punktā Vispārējā tiesa uzsāka vērtējumu, vai konkrētā ražojuma, kurā ir iekļauts agrākais dizainparaugs, uz kuru balstīts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, noteikšana ir atbilstošs kritērijs, lai novērtētu apstrīdētā dizainparauga novitāti vai individuālo raksturu. Šīs analīzes iznākumā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka šis kritērijs patiešām ir atbilstošs, lai novērtētu apstrīdētā dizainparauga individuālo raksturu. Pēc tam tā nosprieda, ka *EUIPO* Apelācijas trešā padome kļūdaini ir kvalificējusi pieteikumam par spēkā neesamības atzīšanu pievienotā attēla centrā esošo ražojumu kā "dušas sifonu", tādējādi apmierinot *ESS* prasījumu par atcelšanu.

49. Tādējādi ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa apmierināja gan *Group Nivelles* vienīgo pamatu, gan *ESS* pakārtoto pamatu un līdz ar to atcēla apstrīdēto lēmumu. Turpretī Vispārējā tiesa noraidīja *Group Nivelles* iesniegto prasījumu par šī lēmuma grozīšanu.

V – Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība Tiesā

50. Ar savu apelācijas sūdzību lietā C-405/15 P *EUIPO* lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu un piespriest *Group Nivelles* un *ESS* atlīdzināt tam radušos tiesāšanās izdevumus.

51. *ESS* lūdz Tiesu apmierināt apelācijas sūdzību daļā attiecībā uz *EUIPO* diviem pirmajiem pamatiem un piespriest *Group Nivelles* atlīdzināt *EUIPO* radušos tiesāšanās izdevumus. Tāpat tā lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību daļā attiecībā uz *EUIPO* trešo pamatu un piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas *ESS* radušies saistībā ar šo pamatu.

52. Savukārt *Group Nivelles* lūdz Tiesu noraidīt šo apelācijas sūdzību un piespriest *EUIPO* atlīdzināt tai radušos tiesāšanās izdevumus.

53. Apvienotā Karaliste, kurai ar Tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 20. janvāra lēmumu tika atļauts iestāties lietā *EUIPO* prasījumu atbalstam, lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu, ievērojot, ka tā lūdz segt savus tiesāšanās izdevumus pati.

54. Ar savu apelācijas sūdzību lietā C-361/15 P *ESS* lūdz Tiesu daļēji atcelt pārsūdzēto spriedumu un piespriest lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

55. *EUIPO* un *Group Nivelles* lūdz Tiesu noraidīt šo apelācijas sūdzību un piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies katram no tiem.

56. Ar Tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 8. jūnija lēmumu lietas C-361/15 P un C-405/15 P tika apvienotas mutvārdu procesam un sprieduma taisīšanai.

VI – Ievada apsvērumi

57. Saistībā ar šīm apelācijas sūdzībām ierosinu Tiesai pēc savas ierosmes izvirzīt pamatu, kuru es uzskatu par absolūtu, proti, pamatu saistībā ar to, ka Vispārējā tiesa nav ievērojusi savas tiesiskuma pārbaudes robežas, kas noteiktas Regulas Nr. 6/2002 61. panta 2. punktā.

58. Proti, to iemeslu dēļ, kurus es izklāstīšu, manuprāt, Vispārējā tiesa ir pārsniegusi savas pilnvaras, kas tai ir piešķirtas saistībā ar apstrīdētā lēmuma tiesiskuma pārbaudi.

59. Kompetences tiesību normu pārkāpums ir uzskatāms par būtisku formas prasību pārkāpumu un kā tāds ir jāuzskata par absolūtu pamatu, kas ir jāizvērtē pēc savas ierosmes [12]. Proti, šo noteikumu mērķis ir garantēt Savienības tiesību sistēmas pamatvērtību, proti, institucionālo līdzsvaru, uz kuru balstās princips par kompetenču sadali starp *EUIPO* un Vispārējo tiesu, ko likumdevējs ir izteicis Regulas Nr. 6/2002 61. pantā. Turklāt šie noteikumi acīmredzami ir izstrādāti plašas sabiedrības interesēs.

60. Tātad Tiesai, kuras uzdevums ir nodrošināt tiesību ievērošanu, ir jāgarantē, lai Vispārējā tiesa, kurai jāizskata prasība atcelt tiesību aktu, nepārsniegtu pilnvaras, kuras tai ir piešķīris likumdevējs saistībā ar prasībām, kuras celtas par *EUIPO* apelācijas padomju lēmumiem.

61. Savā judikatūrā Tiesa turklāt vairākkārt ir apstiprinājusi, ka apstrīdētā tiesību akta izdevēja kompetences neesamība ir absolūts pamats, ko Savienības tiesa var vai kas tai ir jāizvirza pēc savas ierosmes, lai arī neviens no lietas dalībniekiem nav lūdzis tai to darīt [13].

62. Šajā gadījumā norādīšu, ka lietas dalībniekiem tika lūgts iesniegt savus apsvērumus šajā jautājumā.

63. Tādēļ, manuprāt, nav nekāda šķēršļa tam, ka Tiesa pēc savas ierosmes izvērtē šo absolūto pamatu.

VII – Par absolūtu pamatu, kas saistīts ar to, ka Vispārējā tiesa, izvērtējot *ESS* izvirzīto pakārtoto pamatu, nav ievērojusi savas tiesiskuma pārbaudes robežas

64. Saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 61. panta 2. punktu prasību par *EUIPO* apelācijas padomju lēmumiem Vispārējā tiesā var iesniegt, pamatojot to ar Līguma, šīs regulas vai jebkuras ar to piemērošanu saistītas tiesību normas pārkāpumiem.

65. Saskaņā ar judikatūru no šīs tiesību normas izriet, ka Vispārējā tiesa var atcelt vai grozīt apstrīdēto lēmumu, kas ir prasības priekšmets, vienīgi tad, ja tā pieņemšanas brīdī ir pieļauts kāds no šīs regulas 61. panta 2. punktā paredzētajiem atcelšanas vai grozīšanas pamatiem [14]. No tā izriet, ka Vispārējai tiesai atzītās [lēmumu] grozīšanas tiesības nepiešķir tai pilnvaras ar savu vērtējumu aizstāt *EUIPO* apelācijas padomes vērtējumu un arī veikt vērtējumu, par kuru minētā padome vēl nav paudusi viedokli [15].

66. Taču savas pārbaudes par *ESS* izvirzīto pakārtoto pamatu ietvaros, it īpaši pārsūdzētā sprieduma 112.–133. punktā, Vispārējā tiesa ir sākusi vērtēt, vai izmantošana, kāda ir paredzēta ražojumam, kurā ir iekļauts agrākais dizainparaugs, uz kuru balstīts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, tiešām ir atbilstošs faktors, lai izvērtētu apstrīdētā dizainparauga novitāti vai individuālo raksturu, bet tas ir jautājums, kuru *EUIPO* Apelācijas trešā padome apstrīdētajā lēmumā nav izskatījusi.

67. Protams, šajā lietā lietas dalībnieki ir debatējuši par šo jautājumu *EUIPO* instancēs [16]. Anulēšanas nodaļa sava lēmuma 20. punktā ir noraidījusi argumentu, paskaidrojot, ka izmantošana, kāda ir paredzēta ražojumam, kurā ir iekļauts agrākais dizainparaugs, nav atbilstošs faktors, lai salīdzinātu attiecīgos dizainparaugus, jo runa nav par faktoru, kas ir saistīts ar ražojuma izskatu.

12 Judikatūrā ir noteikts, ka uz apstrīdētā tiesību akta izdevēja kompetences neesamību Kopienu tiesai ir jānorāda pēc savas ierosmes. Šajā ziņā skat. spriedumus, 1960. gada 10. maijs, Vācija/Augstā iestāde (19/58, EU:C:1960:19, 488. lpp.); 1982. gada 30. septembris, *Amylum*/Padome (108/81, EU:C:1982:322, 28. punkts); 2000. gada 13. jūlijs, *Salzgitter*/Komisija (C-210/98 P, EU:C:2000:397, 56. un 57. punkts); 1992. gada 27. februāris, *BASF* u.c./Komisija (T-79/89, no T-84/89 līdz T-86/89, T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94/89, T-96/89, T-98/89, T-102/89 un T-104/89, EU:T:1992:26, 31. punkts); 1996. gada 24. septembris, *Marx Esser* un *del Amo Martinez*/Parlaments (T-182/94, EU:T:1996:130, 44. punkts); 2003. gada 28. janvāris, *Laboratoires Servier*/Komisija (T-147/00, EU:T:2003:17, 45. punkts), un 2005. gada 21. septembris, *Kadi* /Padome un Komisija (T-315/01, EU:T:2005:332, 61. punkts).

13 Spriedums, 2000. gada 13. jūlijs, *Salzgitter*/Komisija (C-210/98 P, EU:C:2000:397, 56. punkts un tajā minētā judikatūra), kā arī rīkojums, 2011. gada 13. aprīlis, *Planet*/Komisija (T-320/09, EU:T:2011:172, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

14 Skat. pēc analoģijas spriedumu, 2011. gada 5. jūlijs, *Edwin*/ITSB (C-263/09 P, EU:C:2011:452, 71. punkts).

15 Spriedums, 2011. gada 5. jūlijs, *Edwin*/ITSB (C-263/09 P, EU:C:2011:452, 72. punkts).

16 Skat. pārsūdzētā sprieduma 104.–111. punktu.

68. Turklāt Vispārējā tiesā *ESS* vēlreiz ir aizstāvējusi apgalvojumu, ka rūpnieciskā izmantošana, kāda ir paredzēta ražojumam, kurā ir iekļauts agrākais dizainparaugs, ietekmē pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatotības vērtējumu [17].

69. Tomēr, kā Vispārējā tiesa skaidri ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 111. punktā, *EUIPO* Apelācijas trešā padome "apstrīdētajā lēmumā nav paudusi nostāju" par šo jautājumu.

70. Līdz ar to, uzsākot izvērtēt Regulas Nr. 6/2002 5.–7. pantu apspriesto argumentu un procesā *EUIPO* Apelācijas trešajā padomē iesniegto pierādījumu gaismā, Vispārējā tiesa padomes vietā ir grozījusi apstrīdēto lēmumu, iepriekš nekonstatējot, ka uz šo lēmumu attiecas kāds no Regulas Nr. 6/2002 61. panta 2. punktā paredzētajiem atcelšanas pamatiem, it īpaši to, ka tajā nav norādīts pamatojums.

71. Tādējādi Vispārējās tiesas vērtējums ir ļoti pretrunīgs.

72. Proti, *ESS* pārmeta *EUIPO* Apelācijas trešajai padomei tieši to, ka tā nav pamatojusi savu lēmumu un nav ņēmusi vērā tās argumentus attiecībā uz izmantošanas, kāda ir paredzēta ražojumam, kurā ir iekļauts agrākais dizainparaugs, nozīmi, lai izvērtētu apstrīdētā dizainparauga novitāti, padarot šo lēmumu par nesaprotamu [18].

73. Taču Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 100. punktā nospriežot, ka apstrīdētajā lēmumā "šajā ziņā ir ietverts pietiekams pamatojums, ciktāl tā 31. punktā ir norādīts, ka runa ir par "dušas sifonu"", kategoriski ir noraidījusi pamatu saistībā ar apstrīdētā lēmuma pamatojuma neesamību.

74. Tomēr nākamajos punktos, proti, minētā sprieduma 101.–133. punktā, Vispārējā tiesa ir veikusi ne vien rūpīgu šī faktora atbilstības vērtējumu, ņemot vērā apspriestos argumentus un lietas dalībnieku procesa laikā iesniegtos pierādījumus – un tādējādi veicot šo vērtējumu *EUIPO* Apelācijas trešās padomes vietā –, bet arī izdarījusi secinājumu par šī faktora atbilstību apstrīdētā dizainparauga individuālā rakstura vērtējuma mērķiem.

75. Šī pretruna Vispārējās tiesas analīzē neapšaubāmi izriet no apstrīdētā lēmuma nepietiekamā pamatojuma, ko Vispārējā tiesa kā tādu nav atzinusi.

76. Manuprāt, Vispārējai tiesai bija tikai jākonstatē apstrīdētā lēmuma pamatojuma neesamība, nevis iepriekš jālemj par *EUIPO* Apelācijas trešās padomes sniegto vērtējumu attiecībā uz tajā notikušajā procesā apspriestajiem lietas dalībnieku argumentiem [19].

77. Vispārējās tiesas uzdevums ir pārliecināties, vai *EUIPO* apelācijas padomju pieņemtajos lēmumos atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 62. pantam ir norādīti iemesli, ar kuriem tie pamatoti, jo pienākums norādīt pamatojumu, kā to pārsūdzētā sprieduma 98. punktā ļoti pareizi norādījusi Vispārējā tiesa, ir būtiska formalitāte. Tādējādi Tiesai, kas ir pēdējais pārbaudes līmenis, ir jāspēj uzzināt *EUIPO* Apelācijas trešās padomes iecerēto risinājumu attiecībā uz lietas dalībnieku izvirzītajiem argumentiem, un iemeslus, kuri attiecīgā gadījumā pamato šo argumentu noraidīšanu.

78. Izskatāmajā lietā, lai gan tā tiek izskatīta trešajā un pēdējā pārsūdzības līmenī [20], ir jākonstatē, ka vēl nav zināmi iemesli, kādēļ *EUIPO* Apelācijas trešā padome ir noraidījusi argumentus, kurus lietas dalībnieki bija izvirzījuši attiecībā uz izmantošanas, kāda ir paredzēta ražojumam, kurā ir iekļauts agrākais dizainparaugs, nozīmi dizainparauga novitātes novērtējuma mērķiem.

17 Skat. pārsūdzētā sprieduma 93.–96. un 101. punktu.

18 Skat. pārsūdzētā sprieduma 93. un 96. punktu.

19 Turklāt Vispārējā tiesa ir pieņēmusi šo nostāju, izvērtējot *Group Nivelles* prasījumus par [lēmuma] grozīšanu (pārsūdzētā sprieduma 91. punkts).

20 Par Anulēšanas nodaļas lēmumu tika iesniegta apelācijas sūdzība *EUIPO* Apelācijas trešajā padomē, bet tās pieņemtais lēmums tika apstrīdēts Vispārējā tiesā, par kuras spriedumu pašlaik ir iesniegta apelācijas sūdzība.

79. Tādējādi, ņemot vērā apstrīdētā lēmuma neprecīzos formulējumus, Vispārējā tiesa nevarēja veikt šādu pārbaudi, iepriekš neatceļot šo lēmumu pamatojuma neesamības dēļ.

80. Tādēļ, veicot 112.–133. punktā minēto analīzi *EUIPO* Apelācijas trešās padomes vietā, manuprāt, Vispārējā tiesa ir pārsniegusi *EUIPO* apelācijas padomju lēmumu tiesiskuma pārbaudes robežas, kādas tās ir paredzētas Regulas Nr. 6/2002 61. panta 2. punktā, tādējādi pārsniedzot savu kompetenci *ESS* pakārtoti izvirzītā pamata vērtējumā.

81. Līdz ar to es uzskatu, ka pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ daļā, kurā Vispārējā tiesa minētā sprieduma 112.–133. punktā ir vērtējusi, vai ražojuma, kurā ir iekļauts agrākais dizainparaugs, noteikšana ir atbilstošs faktors, lai izvērtētu apstrīdētā dizainparauga novitāti vai individuālo raksturu [21].

82. Šādos apstākļos ierosinu Tiesai neizvērtēt *EUIPO* iesniegtās apelācijas sūdzības (C-405/15 P) trešo pamatu, kā arī *ESS* iesniegtās apelācijas sūdzības (C-361/15 P) pirmo pamatu, jo šie pēdējie minētie ir vērsti pret Vispārējās tiesas vērtējumu, kas ir norādīts pārsūdzētā sprieduma 112.–133. punktā.

VIII – Par *EUIPO* iesniegto apelācijas sūdzību lietā C-405/15 P

83. Savas apelācijas sūdzības pamatošanai *EUIPO* izvirza trīs pamatus.

84. Pirmā pamata ietvaros tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Regulas Nr. 6/2002 63. panta 1. punktu, un tajā ir izvirzīts jautājums par pierādīšanas pienākumu un pierādījumu iegūšanu prasības atzīt reģistrēta dizainparauga spēkā neesamību ietvaros.

85. Otrā pamata ietvaros, apgalvojot, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Regulas Nr. 6/2002 5. pantu, aplūkojot to kopsakarā ar šīs regulas 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu, *EUIPO* kritizē Vispārējās tiesas veikto vērtējumu attiecībā uz apstrīdētā dizainparauga novitātes pārbaudes noteikumiem.

86. Lai gan *EUIPO* abu šo pamatu atbalstam izvirzītie argumenti ir balstīti uz dažādām tiesību normām, tie aptver un skar tos apstrīdētā sprieduma punktus, kuri ir jāaplūko un jāinterpretē kopā. Līdz ar to es šos abus pirmos pamatus vērtēšu kopā.

87. Visbeidzot, trešā pamata ietvaros apgalvojot par Regulas Nr. 6/2002 6. un 7. panta, aplūkojot tos kopsakarā ar šīs regulas 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pārkāpumu, *EUIPO* šajā gadījumā apstrīd Vispārējās tiesas argumentāciju attiecībā uz nozīmi, kāda apstrīdētā dizainparauga novitātes vai individuālā rakstura vērtējumā ir ražojuma, kurā tiek izmantots vai iekļauts agrākais dizainparaugs, noteikšanai.

88. Tā kā šis pamats ir vērsts pret argumentiem, kurus es ierosinu atcelt tāpēc, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi savas kontroles robežu pārkāpumu, es ierosinu Tiesai šo pamatu nevērtēt.

21 Savā judikatūrā Tiesa ir ierobežojusi Vispārējās tiesas kontroles apjomu attiecībā uz *EUIPO* apelācijas padomes lēmumiem rūpniecisko dizainparaugu jomā, attiecinot to uz acīmredzamas kļūdas vērtējumā pārbaudi gadījumā, kad tai ir lūgts veikt sarežģītus tehniskus vērtējumus, kas pamato, ka tai tiek atzīta novērtējuma brīvība (spriedums, 2012. gada 18. oktobris, *Neuman* un *Galdeano del Sel/Baena Grupo* (C-101/11 P un C-102/11 P, EU:C:2012:641, 41. un 42. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

A – Par pirmo pamatu – Regulas Nr. 6/2002 63. panta 1. punkta pārkāpumu un otro pamatu – Vispārējās tiesas pieļautu šīs regulas 5. panta attiecībā uz Kopienas dizainparauga novitāti, aplūkojot to kopsakarā ar minētās regulas 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pārkāpumu

89. Pirms es uzsāku šī pamata izvērtējumu, ir jānorāda, ka pašlaik Tiesā izskatāmā strīda pamatā ir agrākā dizainparauga, uz kuru ir balstīts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, nepareiza noteikšana, jo *Group Nivelles*[22] *EUIPO* instancēs nav iesniegusi nevienu attēlu, kurā būtu attēlota uzņēmuma *Blücher* piedāvātā šķidrumu novadīšanas ierīce kopumā.

90. Tātad ir jāpatur prātā ietvars un veids, kurā un kā *EUIPO* instances ir vērtējušas apstrīdētā dizainparauga novitāti.

91. Savā pieteikumā par spēkā neesamības atzīšanu prasītāja ir attēlojusi dizainparauga daļu, kuru tā uzskatīja par redzamu parastās izmantošanas laikā, proti, pārklājuma plāksni, kas *Blücher* katalogos ir attēlota šādi:

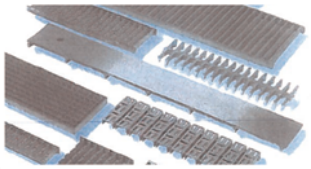

92. Anulēšanas nodaļa uzskatīja, ka vienīgais redzamais apstrīdētā dizainparauga elements pēc uzstādīšanas ir tā pārklājuma plāksne, kas attēlota šādi:

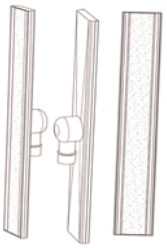

93. Tā uzskatīja, ka tā ir identiska plāksnei, kas attēlota agrākajā dizainparaugā, un uz šī pamata apmierināja *I-Drain* iesniegto pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu.

94. *EUIPO* Apelācijas trešā padome uzskatīja, ka pēc dušas sifona, kas attēlots apstrīdētajā dizainparaugā, uzstādīšanas paliek redzami citi tā elementi. Tādējādi tā salīdzināja apstrīdēto dizainparaugu, ko veido taisnstūra formas pārklājuma plāksne, kā arī sānu gropes un sifona ārējās apmales, vienīgi ar agrākajā dizainparaugā attēloto pārklājuma plāksni, tādējādi secinot, ka šie minētie dizainparaugi nav identiski, un atceļot Anulēšanas nodaļas lēmumu.

95. Tāpēc *Group Nivelles* Vispārējā tiesā iesniedza jaunu dokumentu, kas pievienots pieteikuma par lietas ierosināšanu A.9 pielikumā (šī pielikuma 76. lappuse) un kurā ir atveidots pilnīgs uzņēmuma *Blücher* piedāvātās šķidrumu novadīšanas ierīces attēls. Šo dokumentu Vispārējā tiesa pamatoti ir atzinusi par nepieņemamu.

22 Kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 68. un 76. punkta, kurus *EUIPO* nav apstrīdējis, šīs ierīces pilnīgu attēlu ir iesniegusi *ESS* saistībā ar saviem apsvērumiem, kas tika sniegti procesā Anulēšanas nodaļā. Vienīgi sava pieteikuma par lietas ierosināšanu pielikumā *Group Nivelles* iesniedza Vispārējai tiesai šo attēlu, un tā šo dokumentu pamatoti ir atzinusi par nepieņemamu (skat. pārsūdzētā sprieduma 21.–24. punktu).

96. Pēc tam *EUIPO* savos Vispārējā tiesā iesniegtajos apsvērumos apgalvoja, ka *Group Nivelles* nav pierādījusi, ka apstrīdētajā dizainparaugā ir ietverts agrākais dizainparaugs vai ka tam piemīt visas apstrīdētā dizainparauga īpašības.

97. Izvērtējot šo argumentu, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 77.–79. punktā ir nospriedusi šādi:

"77. Katrā ziņā [..] gadījumā, kad dizainparaugu veido vairākas sastāvdaļas, ir jāuzskata, ka tas ir darīts pieejams sabiedrībai Regulas Nr. 6/2002 5. panta 1. punkta izpratnē tad, kad visas sastāvdaļas ir darītas pieejamas sabiedrībai un ir skaidri norādīts, ka šīs sastāvdaļas ir paredzētas, lai, būdamas savstarpēji kombinētas, veidotu konkrētu ražojumu, tādējādi ļaujot identificēt šī dizainparauga formu un iezīmes.

78. Citiem vārdiem sakot, nevar tikt atzīts, ka dizainparaugs ir uzskatāms par jaunu Regulas Nr. 6/2002 5. panta izpratnē tad, kad tas pastāv tikai kā kombinācija no sabiedrībai jau darītiem pieejamiem dizainparaugiem, attiecībā uz kuriem jau ir norādīts, ka tos ir paredzēts izmantot kopā.

79. Izskatāmajā lietā tas nozīmē, ka, tā kā [..] izklāstīto iemeslu dēļ no *Blücher* katalogiem skaidri izrietēja, ka iepriekš [..] attēlotās ilustrācijas centrā esošo pārklājuma plāksni ir paredzēts kombinēt ar uzņēmuma *Blücher* piedāvātajām tvertnēm un sifoniem, kuri arī ir ietverti šajos katalogos, lai izveidotu pilnīgu šķidrumu novadīšanas ierīci, [*EUIPO*], lai vērtētu apstrīdētā dizainparauga novitāti, tā it īpaši bija jāsalīdzina ar šķidrumu noteku, kuru veido attiecīgā pārklājuma plāksne, kombinēta ar citiem uzņēmuma *Blücher* piedāvātajiem šķidrumu novadīšanas elementiem, un šādi bija jārīkojas, lai gan minētajos katalogos nav neviena šādas kombinācijas attēla."

98. Pamatojot savu pirmo pamatu, *EUIPO* apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 79. punktā ir pārkāpusi Regulas Nr. 6/2002 63. panta 1. punktu, konkrēti, principus, saskaņā ar kuriem procesā saistībā ar reģistrēta dizainparauga spēka neesamības atzīšanu ir nosakāms pierādīšanas pienākums un pierādījumu iegūšana, pieprasot, lai *EUIPO* atveidotu agrāko dizainparaugu, balstoties uz dažādiem izvilkumiem no katalogiem, kuri pievienoti pieteikumam par spēkā neesamības atzīšanu.

99. Pamatojot savu otro pamatu, *EUIPO* apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 77. un 78. punktā ir pārkāpusi Regulas Nr. 6/2002 5. panta noteikumus, saskaņā ar kuriem Kopienas dizainparauga novitātes vērtējums ir veicams, nosakot tai pienākumu kombinēt dažādās dizainparauga sastāvdaļas, kuras darītas pieejamas sabiedrībai atsevišķi.

100. Tā kā abos no šiem pamatiem ir ietverts jautājums par šī pienākuma tiesiskumu, ņemot vērā Regulas Nr. 6/2002 materiālās un procesuālās normas, tie ir jāvērtē kopā.

101. Turklāt, lai gan saistībā ar pirmo pamatu tiek apstrīdēta Vispārējās tiesas argumentācija pārsūdzētā sprieduma 79. punktā un lai gan saistībā ar otro pamatu tiek apstrīdēti Vispārējās tiesas vērtējumi, kas izklāstīti minētā sprieduma 77. un 78. punktā, šie punkti ir jāizvērtē kopā.

102. Proti, pārsūdzētā sprieduma 78. un 79. punkts ir jāaplūko un jāinterpretē tā principa gaismā, kuru Vispārējā tiesa ir izklāstījusi minētā sprieduma 77. punktā. Pirmkārt, no izteiciena "citiem vārdiem sakot", kuru Vispārējā tiesa izmantojusi minētā sprieduma 78. punkta sākumā, un, otrkārt, no vārdiem "izskatāmajā lietā tas nozīmē", kurus tā izmantojusi pārsūdzētā sprieduma 79. punktā, ļoti skaidri izriet, ka Vispārējā tiesa, šādi izdarot secinājumu izskatāmajā lietā, ir balstījusies uz iepriekš izklāstīto principu.

1) Lietas dalībnieku argumentācija

a) Par pirmo pamatu

103. *EUIPO* būtībā apstrīd veidu, kādā Vispārējā tiesa ir rīkojusies ar pierādījumiem, kurus prasītāja iesniedza, lai pamatotu savu pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, un secinājumus, kurus tā no tiem ir izdarījusi pārsūdzētā sprieduma 79. punktā attiecībā uz *EUIPO* pienākumiem, rīkojoties ar prasītājas iesniegtajiem pierādījumiem spēkā neesamības atzīšanas procesā.

104. *EUIPO* apgalvo, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 74. un 79. punktā nospriežot, ka agrāko dizainparaugu, uz kuru balstīts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, esot veidojusi nevis pārklājuma plāksne, kas veido daļu no agrākā dizainparauga, vien, bet gan šķidrumu novadīšanas ierīce kopumā, ir pārkāpusi Regulas Nr. 6/2002 63. panta 1. punktu.

105. Tādējādi Vispārējā tiesa, identificējot, kurš no agrākajiem *Blücher* katalogos attēlotajiem dizainparaugiem ir atbilstošs, lai vērtētu pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatotību, esot aizstājusi pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēju.

106. Taču, šādi rīkojoties, Vispārējā tiesa neesot ievērojusi, pirmkārt, *EUIPO* kompetenci, kas tam piešķirta saistībā ar pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu izskatīšanu un kas ir paredzēta Regulas Nr. 6/2002 63. panta 1. punktā, un, otrkārt, pienākumus, kuri ir noteikti pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējam, kad viņš mēģina pierādīt tāda agrākā dizainparauga esamību, kas ir identisks vai kas rada līdzīgu kopējo iespaidu, un kuri ir paredzēti Īstenošanas regulas 28. panta 1. punkta b) apakšpunkta v) un vi) punktā.

107. *EUIPO* apgalvo, ka saskaņā ar šo pēdējo minēto tiesību normu, kā arī principiem, kurus Tiesa ir atzinusi 2014. gada 19. jūnija sprieduma *Karen Millen Fashions*[23] 25. punktā, pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējam dokumentos, kurus tas iesniedz, precīzi ir jāidentificē, kuri agrākie dizainparaugi ir atbilstoši uzsāktā spēkā neesamības atzīšanas procesa mērķiem. Tādējādi tai neesot jāaizstāj pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs pierādījumu iegūšanas ietvaros.

108. Pirmkārt, tas nevarot balstīt savu lēmumu uz pierādījumu, kuru nav iesniedzis neviens no lietas dalībniekiem, vai uz agrāko dizainparaugu, uz kuru pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs skaidri nav atsaucies, kā tas esot šajā lietā.

109. Otrkārt, tam neesot jāpēta, kurš agrākais dizainparaugs no visiem tiem, kas ir attēloti pieteikuma iesniedzēja iesniegtajos dokumentos, varētu būt atbilstošs, jo šāda attieksme nozīmētu priekšrocības radīšanu vienai pusei par sliktu otrai pusei un tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.

110. Treškārt, lai arī dokumentos, kurus iesniedza pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja, esot attēlots apstrīdētajam dizainparaugam identisks dizainparaugs, tas nevarot savu lēmumu *ex officio* balstīt uz šo agrāko raksturu, ja pieteikuma iesniedzēja ir balstījusi savu argumentāciju uz citiem dizainparaugiem.

111. Šajā gadījumā ne no pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu, ne no apsvērumiem, kurus *Group Nivelles* ir iesniegusi gan procesā Anulēšanas nodaļā, gan *EUIPO* Apelācijas trešajā padomē, neizrietot, ka šis uzņēmums skaidri būtu identificējis un norādījis Īstenošanas regulas 28. panta 1. punkta b) apakšpunkta v) punkta izpratnē uz šķidrumu novadīšanas ierīci kopumā kā agrāko dizainparaugu, uz kuru ir veikta atsauce, pamatojot tā pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu. Tādējādi

23 C-345/13, EU:C:2014:2013.

Anulēšanas nodaļa apstrīdētā dizainparauga un agrākā dizainparauga salīdzinošo pārbaudi esot ierobežojusi vienīgi ar pārklājuma plāksni, neraugoties uz citām iezīmēm, kuras *EUIPO* Apelācijas trešā padome pēc tam esot uzskatījusi par atbilstošām šī salīdzinājuma mērķiem, piemēram, tvertnes formu un sānu spraugām.

112. *EUIPO* norāda, ka tikai tad, kad Vispārējā tiesā bija iesniegts prasības pieteikums, proti, novēloti, *Group Nivelles* esot minējusi šķidrumu novadīšanas ierīci kopumā. Līdz ar to Vispārējai tiesai esot bijis jāuzskata, ka, šādi rīkojoties, prasītāja ir mainījusi *EUIPO* Apelācijas padomē izskatāmā strīda priekšmetu tā Reglamenta 135. panta 4. punkta izpratnē.

113. Savā atbildes rakstā *ESS* piekrīt *EUIPO* argumentiem.

114. Savukārt *Group Nivelles* uzskata, ka *EUIPO* ir veicis neprecīzu atbilstošo faktu pārbaudi, un ierosina Tiesai noraidīt šo pamatu kā nepamatotu.

b) Par otro pamatu

115. Šī otrā pamata atbalstam *EUIPO* izvirza divus iebildumus.

116. Saistībā ar pirmo iebildumu *EUIPO* apgalvo, ka argumentācija, kuru Vispārējā tiesa ir izvērsusi pārsūdzētā sprieduma 77. un 78. punktā, ir pretrunā Regulas Nr. 6/2002 5. pantam, jo saskaņā ar šo argumentāciju *EUIPO* ir radīts pienākums apvienot dizainparauga dažādās sastāvdaļas, kas darītas pieejamas sabiedrībai atsevišķi, kā tas ir pārklājuma plāksnes un tvertnes gadījumā, kuru attēli publicēti viena un tā paša kataloga dažādās lappusēs.

117. *EUIPO* atkal atsaucas uz 2014. gada 19. jūnija spriedumu *Karen Millen Fashions*[24], kurā Tiesa saistībā ar Regulas Nr. 6/2002 6. pantu attiecībā uz dizainparauga individuālā rakstura vērtējumu esot apstiprinājusi, ka dizainparaugs nevar tikt salīdzināts ar "agrākā dizainparauga specifisko iezīmju vai daļu kopumu, bet gan [ar] individualizētiem un noteiktiem agrākiem dizainparaugiem". Šāds vērtējums esot jāpiemēro pēc analoģijas attiecībā uz dizainparauga novitātes pārbaudi šīs regulas 5. panta izpratnē.

118. Šo secinājumu nemainot apstāklis, ka dizainparauga dažādās sastāvdaļas, kas darītas pieejamas sabiedrībai atsevišķi, ir paredzēts izmantot kopā. Proti, šo dažādo sastāvdaļu kopums ļaujot atklāt dizainparauga izskatu, bet tas esot hipotētisks vai katrā ziņā pakļauts būtiskām neprecizitātēm. Tomēr gan tiesiskā noteiktība, uz kuru ir tiesīgs paļauties apstrīdētā dizainparauga īpašnieks, gan divu dizainparaugu identiskuma jēdziens, kas ietverts Regulas Nr. 6/2002 5. pantā, radot šķērsli salīdzinošā vērtējuma veikšanai, balstoties uz hipotēzēm vai neprecizitātēm.

119. Saistībā ar otro iebildumu *EUIPO* apgalvo, ka Vispārējās tiesas vērtējums turklāt esot balstīts uz faktu sagrozīšanu.

120. Salīdzinot attēlus, uz kuriem atsaukusies Vispārējā tiesa, proti, *Group Nivelles* ražotās pārklājuma plāksnes un tvertnes attēlus, kas darīti pieejami sabiedrībai *Blücher* katalogos, un šajos katalogos esošo *ESS* ražotās šķidrumu novadīšanas sistēmas attēlu, nebija iespējams identificēt agrākā dizainparauga formu un iezīmes.

121. *ESS* uzskata, ka otrais pamats būtu jāatzīst par pamatotu.

24 C-345/13, EU:C:2014:2013, 26. punkts.

122. *Group Nivelles* uzskata, ka, ņemot vērā tostarp faktu, ka *EUIPO* ir nepareizi izpratis un interpretējis 2014. gada 19. jūnija spriedumu *Karen Millen Fashions*[25], kā arī veicis neprecīzu faktisko apstākļu vērtējumu, šis otrais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

2) Vērtējums

123. Iemeslu, kurus es turpmāk izklāstīšu, dēļ uzskatu, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 77.–79. punktā patiešām ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

124. Proti, es uzskatu, ka Vispārējā tiesa nevar pieprasīt *EUIPO* instancēm, lai tās sava vērtējuma mērķiem atveidotu agrāko dizainparaugu, balstoties uz dažādiem izvilkumiem no katalogiem, kuri ir pievienoti pieteikumam par spēkā neesamības atzīšanu, jo šāds pienākums, manuprāt, ir pretrunā Regulas Nr. 6/2002 3. panta noteikumiem un tvērumam un tātad nevar ietilpt ne dizainparauga novitātes šīs regulas 5. panta izpratnē vērtējumā, ne arī kā tāds ietilpt kompetencē, kas šīm instancēm ir piešķirta ar minētās regulas 63. panta 1. punktu.

125. Saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 63. panta 1. punktu pārbaude, kuru *EUIPO* instances veic, izskatot pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, aprobežojas ar pušu iesniegtajiem faktiem, pierādījumiem un argumentiem un pušu formulētajām prasībām.

126. Piemērojot šo tiesību normu, *EUIPO* neņem vērā citus agrākos dizainparaugus, kurus skaidri nav minējis pieteikuma iesniedzējs[26]. Tādējādi *EUIPO* uzskata, ka tam, izmantojot pieņēmumus un dedukciju, nav jānosaka, kurš no agrākajiem dizainparaugiem starp tiem, kuri ir attēloti pieteikuma iesniedzēja dokumentārajos pierādījumos, var būt atbilstošs, ja pieteikuma iesniedzējs nav sniedzis citus precizējumus šajā ziņā[27].

127. Ir jāpatur prātā, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu ietvaros un atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 52. panta 2. punkta[28] un Īstenošanas regulas 28. panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumiem tieši pusei, kas iebilst pret dizainparauga reģistrāciju, pirmām kārtām ir jāpierāda agrākā dizainparauga, kas ir identisks vai rada līdzīgu kopējo iespaidu, esamība un nodošana atklātībā.

128. Tātad spēkā neesamības atzīšanas procesā agrākā dizainparauga īpašniekam ir jāpierāda, pirmkārt, ka šis dizainparaugs ir identisks apstrīdētajam dizainparaugam vai rada tam līdzīgu kopējo iespaidu un, otrkārt, ka tas ir darīts pieejams sabiedrībai.

129. Pierādījumu izvēle ir brīva, un tā ir pieteikuma iesniedzēja ziņā[29].

25 C-345/13, EU:C:2014:2013. Tostarp skat. spriedumu, 2012. gada 19. aprīlis, *Artegodan*/Komisija (C-221/10 P, EU:C:2012:216, 94. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 Skat. *EUIPO* 2016. gada 23. marta *Pamatnostādnes reģistrēto Kopienas dizainparaugu izskatīšanai – Pieteikumu par dizainparaugu spēkā neesamības atzīšanu izskatīšana*, 5.5.1.6. punkts, 34. lpp., piektā rindkopa, pieejamas *EUIPO* interneta vietnē šādā adresē: https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/law_and_practice/designs_practice_manual/WP_2_2016/examination_of_design_invalidity_applications_fr.pdf, turpmāk tekstā – "*EUIPO* pamatnostādnes".

27 Tādējādi savā 2006. gada 4. oktobra lēmumā saistībā ar Kopienas dizainparauga, kas reģistrēts ar Nr. 000320809-0001 un kurā attēlots radiators, atzīšanu par spēkā neesošu Anulēšanas nodaļa ir atteikusies ņemt vērā dažādus radiatoru dizainparaugus, kuri bija attēloti katalogā, jo pieteikuma iesniedzējs nebija precizējis, kurš no daudzajiem attēlotajiem dizainparaugiem būtu jāuzskata par agrāko dizainparaugu (10. punkts).

28 Atbilstoši šai tiesību normai pieteikumam ir jābūt pamatotam.

29 Šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 9. marts, *Coverpla*/ITSB – *Heinz-Glas* ("Flacon") (T-450/08, nav publicēts, EU:T:2012:117, 21.–25. punkts). Vispārējā tiesa ir apstiprinājusi šo pieeju savos nesenajos spriedumos, proti, spriedumos, 2013. gada 7. novembris, *Budziewska* /ITSB – *Puma* (Lecošs kaķu dzimtas dzīvnieks) (T-666/11, nav publicēts, EU:T:2013:584, 24. punkts); 2015. gada 15. oktobris, *Promarc Technics* /ITSB – *PIS* (Durvju daļa) (T-251/14, nav publicēts, EU:T:2015:780, 31. punkts), un 2016. gada 14. jūlijs, *Thun 1794*/*EUIPO* – *Adekor* (Grafiski dekoratīvi simboli) (T-420/15, nav publicēts, EU:T:2016:410, 26. un 27. punkts). Šī judikatūra ir pārņemta *EUIPO* pamatnostādņu 5.5.1.6. punktā, 34. lpp., otrā rindkopa.

130. Īstenošanas regulas 28. panta 1. punkta b) apakšpunkta v) un vi) punktā ir paredzēts tikai tas, ka pieteikumā par spēkā neesamības atzīšanu, ja tas ir pamatots ar apstrīdētā dizainparauga novitātes neesamību, ir jānorāda agrākais dizainparaugs un agrākā dizainparauga attēls, dokumenti, kuri pierāda tā iepriekšējo nodošanu atklātībā, un, visbeidzot, fakti, pierādījumi un argumenti, kas iesniegti minētā pieteikuma pamatojumam.

131. Veidlapā, kas ļauj iesniegt pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, šajā ziņā ir paredzēta īpaša sadaļa [30].

132. Saskaņā ar Īstenošanas regulas 30. panta 1. punktu šie elementi ir vajadzīgi, jo citādi pieteikums ir nepieņemams, tomēr *EUIPO* instancēm ir iespēja iepriekš uzaicināt pieteikuma iesniedzēju novērst konstatētos trūkumus.

133. Īstenošanas regulā un *EUIPO* pamatnostādnēs [31] nav sniegts nekāds cits precizējums attiecībā uz pierādījumiem, kuri ir jāiesniedz pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējam, lai pamatotu tāda agrākā dizainparauga nodošanu atklātībā, kas ir identisks apstrīdētajam dizainparaugam vai kas rada līdzīgu kopējo iespaidu [32].

134. Izskatāmajā lietā ir skaidrs, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs nav ne pienācīgi identificējis agrāko dizainparaugu, ne to kopumā attēlojis nedz sava pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu ietvaros, nedz arī procesā *EUIPO* instancēs. Tas faktiski ir attēlojis tikai vienu dizainparauga daļu, kuru tas ir uzskatījis par redzamu parastās izmantošanas laikā, proti, pārklājuma plāksni.

135. Vai šādā gadījumā Vispārējā tiesa var pieprasīt *EUIPO* Apelācijas padomei, lai tā novērstu šo trūkumu, sava vērtējuma mērķiem atveidojot agrāko dizainparaugu, pamatojoties uz dažādiem izvilkumiem no *Blücher* katalogiem, kuri ir pievienoti pieteikumam par spēkā neesamības atzīšanu, "lai gan [iesniegtajos dokumentos] [nav] neviena šādas kombinācijas attēla" [33]?

136. Uz to ir jāatbild noraidoši.

137. Pirmkārt, ar šādu pienākumu tiktu pārkāpti Regulas Nr. 6/2002 3. panta, aplūkojot to kopsakarā ar Īstenošanas regulas 28. panta 1. punkta b) apakšpunkta v) punktu, noteikumi un tvērums.

138. Saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 3. pantu dizainparaugs ir definēts kā "visa ražojuma vai tā daļas *izskats*, kas radies no paša ražojuma un/vai tā *rotājumu* iezīmēm, jo īpaši *līnijām, kontūrām, krāsām, formas, virsmas struktūras* un/vai *materiāla*" [34].

139. Tādējādi šajā tiesību normā ir pausts princips, ka tiesības uz dizainparaugu ir īpašumtiesības uz ražojuma "izskatu", kuras ir jānošķir no patenta tiesībām, kas ir īpašumtiesības uz izgudrojumu.

30 Skat. veidlapu "Pieteikums reģistrētā Kopienas dizainparauga atzīšanai par spēkā neesošu", kas ir pieejama *EUIPO* interneta vietnē šādā adresē: https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/forms_filings/all_downloadable_forms/invalidity_rcd_fr.pdf, kā arī skaidrojošās piezīmes par šo veidlapu, it īpaši 2.6. un 3. punktu, 4. un 5. lpp.

31 Skat. *EUIPO* pamatnostādnes, 3.9.2. punkts, 12. lpp., pirmā un otrā rindkopa.

32 Vispārējā tiesa ir izdarījusi identisku secinājumu preču zīmju tiesību jomā 2005. gada 20. aprīļa spriedumā *Atomic Austria*/ITSB – *Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil* ("ATOMIC BLITZ") (T-318/03, EU:T:2005:136, 39. punkts) saistībā ar Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) 76. panta 1. punkta un Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu [..] Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1995, L 303, 1. lpp.), 16. noteikuma 2. punkta interpretāciju, kuru normatīvais saturs būtībā atbilst Regulas Nr. 6/2002 63. panta 1. punkta un Īstenošanas regulas 28. panta 1. punkta b) apakšpunkta normatīvajam saturam.

33 Pārsūdzētā sprieduma 79. punkts.

34 Mans izcēlums.

140. Ir jāpatur prātā, ka dizainparaugam ir estētiska funkcija un tā mērķis ir dekorēt priekšmetu, kuram tas tiek izmantots, piešķirt tam atšķirīgu un atpazīstamu aspektu, izskatu, kas tam ir raksturīgs ar tā līnijām, kontūrām, formām vai arī ar tā īpašo grafisko attēlojumu [35].

141. Tādējādi ar Regulas Nr. 6/2002 3. pantā minētajiem precizējumiem ir norādīts uz elementiem, kuri ir skaidri redzami [36].

142. Īstenošanas regulas 28. panta 1. punkta b) apakšpunkta v) punktā paredzot, ka ir "jānorāda agrākie dizainparaugi un agrāko dizainparaugu attēli", likumdevējs pieprasa pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējam, lai tas attēlotu precīzu, individualizētu, konkrētu un identificētu dizainparaugu, pārņemot frāzi, kas ir izmantota 2014. gada 19. jūnija sprieduma *Karen Millen Fashions* [37] 25. punktā. Šajā spriedumā par Regulas Nr. 6/2002 6. panta interpretāciju Tiesa ir uzskatījusi, ka salīdzinājumu, kas jāveic, vērtējot dizainparauga individuālo raksturu, var balstīt nevis uz "agrāku dizainparaugu specifisko iezīmju vai daļu kopum[u], bet gan individualizēt[iem] un noteikt[iem] agrāk[iem] dizainparaug[iem]" [38].

143. Šīs prasības ir būtiskas, lai izvērtētu pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatotību.

144. Proti, agrākā dizainparauga attēlam ir jāļauj noteikt agrāko tiesību, uz kurām tiek veikta atsauce, tvērumu un tāpat to tiesību tvērumu, uz kurām var likumīgi pretendēt apstrīdētā dizainparauga īpašnieks.

145. Šo tiesību tvērums tiek noteikts, atsaucoties uz dizainparaugu, kurš ir attēlots pieteikumā par spēkā neesamības atzīšanu, nevis atsaucoties uz aprakstu vai to papildinošajiem skaidrojumiem, kuri ir fakultatīvi un kuriem nav nekādas juridiskas vērtības atšķirībā no atsaucēm uz patentu. Dizainparaugam piešķirtā aizsardzība attiecas uz dizainparaugu, kāds tas ir attēlots, un tādējādi tas, kas ir pieminēts skaidrojumos, ir tikai indikatīvs papildinājums [39]. Tādēļ agrākā dizainparauga attēlam pašam par sevi ir jābūt pietiekamam.

146. Turklāt šim attēlam ir jāļauj atbildētājam precīzi noteikt, kādas ir agrākā dizainparauga dekoratīvās un estētiskās iezīmes, kuras viņš esot atdarinājis, un līdz ar to pēc būtības aizstāvēt sava dizainparauga savdabību.

147. Visbeidzot, šim attēlam ir jāļauj *EUIPO* instancēm precīzi un noteikti identificēt agrāko dizainparaugu, lai atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 5.–7. pantam veiktu apstrīdētā dizainparauga novitātes un individuālā rakstura vērtējumu un attiecīgo dizainparaugu salīdzinājumu, ko tas ietver. Taču attiecībā uz vērtējumu, vai apstrīdētajam dizainparaugam tiešām nepiemīt novitāte vai individuāls raksturs, acīmredzami tiek prasīts iegūt savā rīcībā precīzu un noteiktu agrākā dizainparauga attēlu.

148. Tātad, lai izpildītu šos mērķus, ir būtiski iegūt agrākā dizainparauga attēlu, jo tas izriet no pašas mērķa, ko ar Regulu Nr. 6/2002 ir paredzēts aizsargāt, būtības un iemesla, kādēļ tam tiek nodrošināta aizsardzība.

149. Šim attēlam ir jāļauj uztvert ražojuma, kurā dizainparaugs ir iekļauts, izskatu tā galīgajā un atpazīstamajā kopumā, kas radies no tā līnijām, kontūrām, krāsām, formas, virsmas struktūras vai arī no tā rotājumiem vai materiāla, kā tas ir paredzēts šīs regulas 3. pantā.

35 Skat. Greffe, F., un Greffe, P., *Traité des dessins et modèles*, 9. izdevums, LexisNexis, Parīze, 2014, 87. un 88. punkts, 40. lpp.

36 Skat. Raynard, J., Py, E., un Tréfigny, P., *Droit de la propriété industrielle*, 5. izdevums, LexisNexis, Parīze, 2016, 525. punkts, 304. lpp.

37 C-345/13, EU:C:2014:2013. Minētajā punktā Tiesa ir nospriedusi, ka "dizainparauga savdabīguma [individuālā rakstura] novērtējums [Regulas Nr. 6/2002 6. panta izpratnē] ir jāveic attiecībā uz vienu vai vairākiem konkrētiem dizainparaugiem, kuri individualizēti, noteikti un identificēti visā dizainparaugu kopumā, kas sabiedrībai agrāk darīts pieejams".

38 Spriedums, 2014. gada 19. jūnijs, *Karen Millen Fashions* (C-345/13, EU:C:2014:2013, 26. punkts).

39 Skat. Passa, J., *Droit de la propriété industrielle*, *Tome 1*: *Marques et autres signes distinctifs, dessins et modèles*, Librairie Générale de Droit et de Jurisprudence, Parīze, 2006, 752. punkts, 710. lpp.

150. Tādējādi tiesības uz dizainparaugu nav paredzētas, lai aizsargātu ideju vai dizainparaugu, kurš drīzumā tiktu realizēts vai kurš būtu ar atveidošanu saistīts darbs, jo šādos gadījumos nekādi neizdotos saprast ražojuma izskatu tā galīgajā un atpazīstamajā kopumā, kas tam ir raksturīgs. Turklāt tieši tas ir iemesls, kādēļ saskaņā ar minētās regulas 4. pantu aizsardzība var tikt piešķirta vienīgi attiecībā uz dizainparaugu redzamajām iezīmēm.

151. Tādējādi tas izslēdz jebkuru mēģinājumu atveidot agrāko dizainparaugu, un tas tā vēl jo vairāk ir tad, ja iesniegtajos dokumentos nav ietverts neviens šādas kombinācijas attēls.

152. Proti, šāda atveidošana būs nepilnīga, jo tā pavisam noteikti ietvers neprecizitātes, kas ir pretrunā ne vien Regulas Nr. 6/2002 3. panta noteikumiem, bet arī prasībām attiecībā uz dizainparauga novitātes šīs regulas 5. panta izpratnē vērtējumu.

153. Piemēram, šajās lietās, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 64. un 65. punkta, ko lietas dalībnieki nav apstrīdējuši, ilustrācijās, kuras prasītāja ir iesniegusi pielikumā savam pieteikumam par spēkā neesamības atzīšanu, ir attēlotas dažādu veidu pārklājuma plāksnes, kuru formas un izmēri atšķiras un kuras var tikt kombinētas ar tvertnēm un sifoniem, lai izveidotu pilnīgu šķidrumu novadīšanas ierīci.

154. Tomēr, kā veikt dizainparaugu salīdzinājumu, ko ietver pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatotības pārbaude, ja ražojuma izskats un, konkrētāk, tā līniju, kontūru, krāsu un tā formas iezīmes nav skaidri atpazīstamas un identificējamas?

155. Atveidošanas, kura, pēc Vispārējās tiesas uzskata, būtu jāveic *EUIPO*, iznākumā, manuprāt, varētu rasties dizainparaugi, kuriem piemistu atšķirības, kas pavisam noteikti nebūtu mazsvarīgas.

156. Tātad šāda atveidošana neļautu garantēt pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatotības pienācīgu pārbaudi, jo tā neļautu uztvert ražojuma izskatu Regulas Nr. 6/2002 3. panta izpratnē un tādējādi pienācīgi veikt attiecīgo dizainparaugu salīdzinājumu, kā ir noteikts šīs regulas 5. pantā.

157. Ja Vispārējā tiesa 2012. gada 9. marta spriedumā *Coverpla*/ITSB – *Heinz-Glas* (“Flacon”) [40] ir nospriedusi, ka agrākā dizainparauga nodošana atklātībā nevar tikt pierādīta ar varbūtībām vai pieņēmumiem, bet tai ir jābalstās uz konkrētiem un objektīviem elementiem, kas pierāda agrākā dizainparauga faktisku nodošanu atklātībā tirgū [41], tad šis princips *a fortiori* ir jāpiemēro attiecībā uz šī dizainparauga attēlu.

158. Šajā ziņā *EUIPO* pamatnostādnēs ir precizēts, ka tad, ja pieteikumam par spēkā neesamības atzīšanu pievienotais attēls neļauj pietiekami attēlot agrāko dizainparaugu, tādējādi padarot par neiespējamu jebkādu salīdzinājumu ar apstrīdēto dizainparaugu, tā nav nodošana atklātībā Regulas Nr. 6/2002 7. panta 1. punkta izpratnē [42].

40 T-450/08, nav publicēts, EU:T:2012:117, 21.–25. punkts.

41 Skat. šī sprieduma 24. punktu, kā arī *EUIPO* pamatnostādņu 5.5.1.6. punktu, 34. lpp., trešā rindkopa. Pēc analoģijas skat. spriedumu, 2005. gada 7. jūnijs, *Lidl Stiftung*/ITSB – *REWE-Zentral* (“Salvita”) (T-303/03, EU:T:2005:200, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).

42 Skat. *EUIPO* pamatnostādnes, 5.5.6.1. punkts, 34. lpp., sestā rindkopa. Šajā ziņā ir lietderīgi atsaukties uz *EUIPO* Apelācijas trešās padomes 2008. gada 10. marta lēmumu lietā R 586/2007-3, “Barbecues”, it īpaši šādiem punktiem:

“23. Otrais iebildums attiecas uz *Cinders* restu gaļas cepšanai attēla, kas (identiski) ietverts divos žurnālos un *Cinders Barbecues* reklāmas prospektos, kvalitāti [..].

24. Šajā attēlā ir atveidotas restes gaļas cepšanai, kuru cepšanas virsma pilnībā ir pārklāta ar gaļu, tomēr Anulēšanas nodaļa spēja uztvert “četrus atsevišķus režģus”. Attēls pārmērīgas pievilkšanas rezultātā bija kļuvis izplūdis, *tā, ka nav viegli saredzams precīzs restu gaļas cepšanai izvietojums*, tomēr Anulēšanas nodaļa norādīja uz “īpašas formas ārējām plāksnēm” (nesniedzot papildu paskaidrojumus). *Apelācijas padome nav pārliecināta, ka attēls – kas ir vienīgais atbilstošais nodošanas atklātībā pierādījums – pamato šo konstatējumu un, vēl jo mazāk, ļauj veikt ticamu salīdzinājumu ar apstrīdēto dizainparaugu, lai novērtētu kopējo iespaidu, kuru tie rada informētam lietotājam.*

[..]26. No tā izriet, ka šis attēls, kurā nav korekti attēlots agrākais dizainparaugs, tādējādi padarot par neiespējamu jebkādu salīdzinājumu ar apstrīdēto dizainparaugu, neveido nodošanu atklātībā *Regulas Nr. 6/2002 7. panta 1. punkta mērķiem*” (mans izcēlums).

159. Princips, kuru Vispārējā tiesa izklāstījusi pārsūdzētā sprieduma 79. punktā, patiesībā drīzāk balstās uz tiesībām saistībā ar izgudrojumu patentiem, nevis dizainparaugu tiesībām [43], jo ar tās pieeju ir mēģināts piešķirt ekskluzivitāti tādam šķidrumu novadīšanas sistēmas veidam, kam var būt atšķirīgas iezīmes.

160. Taču tādējādi tiek pārkāpti Regulas Nr. 6/2002 3. panta noteikumi un tvērums.

161. Līdz ar to šāds pienākums, kuru Vispārējā tiesa noteikusi pārsūdzētā sprieduma 79. punktā un kurš balstīts uz apsvērumiem, kurus tā izklāstījusi minētā sprieduma 77. un 78. punktā, nevar ietilpt vērtējumā, kurš *EUIPO* instancēm ir jāveic atbilstoši minētās regulas 5. pantam un 63. panta 1. punktam.

162. Turpretī tas nenozīmē, ka *EUIPO* instances būtu jāsoda par pasivitāti tādā gadījumā kā aplūkotais, kad pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs ir attēlojis tikai vienu dizainparauga daļu, kuru tas ir uzskatījis par redzamu parastās izmantošanas laikā.

163. Proti, Regulas Nr. 6/2002 65. panta 1. punktā, kas attiecas uz pierādījumu iegūšanu, "*jebkuru jautājumu izskatot* [*EUIPO*]" [44], ir paredzēts neizsmeļošs pierādījumu sniegšanas vai iegūšanas līdzekļu saraksts [45].

164. Tātad, lai arī pastāv 63. panta 1. punktā paredzētie ierobežojumi, *EUIPO* instances pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu ietvaros var veikt pierādījumu savākšanas pasākumus un tādējādi uzklausīt puses vai lieciniekus, pieprasīt sniegt informāciju vai iesniegt dokumentus un pierādījumus vai arī pieprasīt ekspertu atzinumus.

165. Tādējādi izskatāmajās lietās no pārsūdzētā sprieduma 68. punkta, ko lietas dalībnieki nav apstrīdējuši, izriet, ka dizainparauga attēlu, kurā attēlota *Blücher* uzņēmuma piedāvātā šķidrumu novadīšanas ierīce kopumā, *ESS* bija iesniegusi pielikumā saviem apsvērumiem procesā Anulēšanas nodaļā. Šis dokuments bija paredzēts, lai pierādītu šīs šķidrumu novadīšanas ierīces rūpniecisko izmantošanu.

166. Tātad *EUIPO* instanču rīcībā bija pilnīgi visas minētā uzņēmuma piedāvātās šķidrumu novadīšanas ierīces attēls.

167. Lietas izskatīšanas ietvaros un ņemot vērā, ka *EUIPO* Apelācijas trešā padome:

– bija izdarījusi secinājumu, ka Anulēšanas nodaļa kļūdaini ir veikusi tikai apstrīdētajā dizainparaugā ietvertās pārklājuma plāksnes salīdzinājumu vienīgi ar prasītājas attēloto pārklājuma plāksni, un

– līdz ar to šī salīdzinājuma mērķiem bija atzinusi, ka apstrīdēto dizainparaugu veido pārklājuma plāksne, kā arī sānu gropes un dušas sifona ārējās apmales,

tā viegli varēja saprast, kā to pamatoti ir norādījusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 79. punktā, ka, ņemot vērā *Group Nivelles* iesniegtos izvilkumus no *Blücher* katalogiem, *Group Nivelles* attēlotā pārklājuma plāksne bija paredzēta, lai tiktu kombinēta ar tvertnēm un sifoniem tādā pašā veidā kā pārklājuma plāksne, kas attēlota apstrīdētajā dizainparaugā.

43 Patenta pieteikumam pievienotajā aprakstā it īpaši ir jāietver izgudrojuma izklāsts, kāds tas ir raksturots atsaucēs, iespējamo dizainparaugu apraksts, detalizēts izklāsts vismaz par vienu izgudrojuma īstenošanas veidu, papildinot to ar piemēriem, norāde par veidu, kādā izgudrojums var tikt izmantots rūpnieciski.

44 Mans izcēlums.

45 Tāpat kā saistībā ar preču zīmju tiesībām Regulas Nr. 40/94 76. panta 1. punktā.

168. Līdz ar to *EUIPO* Apelācijas trešā padome varēja:

– vai nu pieprasīt *Group Nivelles*, lai tā iesniegtu agrākā dizainparauga, kāds tas ir iekļauts kopumā visā šķidrumu novadīšanas ierīcē, papildu attēlus. Turklāt *Group Nivelles* bija piedāvājusi *EUIPO* Apelācijas trešajai padomei iesniegt ražojumu paraugus, kuri attēloti pievienotajos dokumentos, kas atšķiras no jau iesniegtajiem dokumentiem, ja padome būtu organizējusi mutisku lietas izskatīšanu. Šajā ziņā Apelācijas trešā padome uzskatīja, ka mutiska lietas izskatīšana nav lietderīga, nospriežot, ka tās rīcībā ir visa vajadzīgā informācija lēmuma pieņemšanai [46];

– vai arī atsaukties uz *ESS* iesniegto dizainparauga attēlu, kurā ir attēlota uzņēmuma *Blücher* piedāvātā šķidrumu novadīšanas ierīce kopumā, vajadzības gadījumā atsākot debates tā, lai ievērotu spēkā neesamības atzīšanas procesa pušu tiesības uz aizstāvību un procesuālo vienlīdzību.

169. Es nedomāju, ka ar šīm iniciatīvām tiktu pārsniegta kompetence, kas tai ir piešķirta Regulas Nr. 6/2002 63. panta 1. punktā.

170. Gluži pretēji – attiecīgā procesa ietvaros *EUIPO* Apelācijas trešā padome nav vilcinājusies izmantot lēmumu pieņemšanas pilnvaras, kas tai ir piešķirtas ar šīs regulas 63. panta 2. punktu, izvērtējot visus papildu faktus, pierādījumus un argumentus, kurus iesnieguši abi lietas dalībnieki, pat tos, kuri iesniegti novēloti, lai papildinātu faktus un pierādījumus, kurus tie jau bija iesnieguši spēkā neesamības procesa laikā [47].

171. Turklāt šie pasākumi pilnībā iekļāvās minētās regulas 65. panta 1. punktā paredzētajos pierādījumu sniegšanas vai iegūšanas līdzekļos.

172. Šajā ziņā ir jāuzsver, ka judikatūrā normas attiecībā uz *EUIPO* kompetenci tiek interpretētas ļoti dinamiski. It īpaši atsaukšos uz Vispārējās tiesas izmantoto Regulas Nr. 40/94 74. un 76. panta interpretāciju. Šīs abas normas, kurās regulētas *EUIPO* pilnvaras iebildumu pret Savienības preču zīmi ietvaros, ir formulētas identiski normām, kurās regulētas *EUIPO* pilnvaras pieteikuma par Kopienas dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu ietvaros.

173. Tādējādi 2005. gada 20. aprīļa spriedumā *Atomic Austria*/ITSB – *Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil* ("ATOMIC BLITZ") [48] attiecībā uz iebildumu procesu pret Kopienas preču zīmes reģistrāciju Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka *EUIPO* nevar neveikt iesniegto faktu un dokumentu visaptverošu vērtējumu, apgalvojot, ka iebildumu iesniedzējam pēc savas iniciatīvas jāsniedz birojam izsmeļoša informācija kopā ar pierādījumiem savu iebildumu atbalstam [49]. Tātad *EUIPO* veicamās pārbaudes faktiskā pamata ierobežojums un dispozitivitātes princips, saskaņā ar kuru puses izvēlas uzsākt procesu un nosaka tā saturu, neizslēdz, ka tas – papildus faktiem, kurus tieši ir iesniegusi *Group Nivelles*, – ņem vērā visas norādes, kuras ir snieguši lietas dalībnieki.

174. Ņemot vērā šos elementus, lai gan paužu nožēlu, ka *EUIPO* Apelācijas trešā padome nav veikusi pierādījumu savākšanas pasākumus, kas jāveic, lai tās rīcībā būtu pilnīgi visas uzņēmuma *Blücher* piedāvātās šķidrumu novadīšanas ierīces attēls, tomēr pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir nospriedusi pārsūdzētā sprieduma 79. punktā, šis trūkums tai nebūtu jānovērš, sava vērtējuma mērķiem atveidojot agrāko dizainparaugu, balstoties uz dažādiem izvilkumiem no *Blücher* katalogiem, kuri ir pievienoti pieteikumam par spēkā neesamības atzīšanu.

46 Apstrīdētā lēmuma 18.–24. punkts.

47 Skat. apstrīdētā lēmuma 20.–24. punktu.

48 T-318/03, EU:T:2005:136.

49 Skat. šī sprieduma 38. punktu.

175. Ņemot vērā šos apsvērumus, uzskatu, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 77.–79. punktā, pieprasot, lai *EUIPO* sava vērtējuma mērķiem atveidotu agrāko dizainparaugu, balstoties uz dažādiem izvilkumiem no *Blücher* katalogiem, kas pievienoti pieteikumam par spēkā neesamības atzīšanu, un šī vērtējuma ietvaros padarot par relatīvu nozīmīgumu, kas piemīt agrākā dizainparauga, uz kuru balstīts šis pieteikums, attēla esamībai, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

176. Ņemot vērā šo secinājumu, manuprāt, nav jāizvērtē iebildums saistībā ar faktu sagrozīšanu, kuru *EUIPO* ir izvirzījusi sava otrā pamata atbalstam.

177. Tomēr, lai gan Vispārējās tiesas argumentācijā ir pieļauts Savienības tiesību pārkāpums, es nedomāju, ka šis konstatējums varētu būt pamats visa pārsūdzētā sprieduma atcelšanai.

178. Secinājums, ko Vispārējā tiesa izdarījusi attiecībā uz apstrīdētā lēmuma tiesiskumu, pamatoti ir balstīts uz citiem motīviem, kuri galvenokārt un autonomi ir izklāstīti pārsūdzētā sprieduma 60.–70. punktā [50].

179. Turklāt uz šiem motīviem, kurus lietas dalībnieki nav apstrīdējuši, ir balstīta pārsūdzētā sprieduma rezolutīvā daļa.

180. Vispārējā tiesa minētā sprieduma 60. un 61. punktā pamatoti ir nospriedusi, ka *EUIPO* Apelācijas trešā padome, salīdzinot visas apstrīdētā dizainparauga redzamās iezīmes tikai ar vienu agrākā dizainparauga elementu, patiešām ir pieļāvusi kļūdu savā vērtējumā attiecībā uz tā novitāti, tādējādi apstrīdētajā lēmumā neizdarot pareizus secinājumus attiecībā uz tās konstatēto Anulēšanas nodaļas kļūdu.

181. Šajā ziņā ir tieši tā, kā to minētā sprieduma 62. punktā ir nospriedusi Vispārējā tiesa, ka "apstrīdētā dizainparauga novitātes vērtējumam ir jāsalīdzina šīs iekārtas redzamās iezīmes pēc tās uzstādīšanas un agrākā dizainparauga, kura daļa ir minētā pārklājuma plāksne, redzamās iezīmes pēc tā uzstādīšanas".

182. Pamatoti ir arī tas, ko Vispārējā tiesa ir nospriedusi pārsūdzētā sprieduma 62. punktā, ka "pierādījumu, kurus lietas dalībnieki iesnieguši procesā [*EUIPO*], pārbaude *ļāva vienīgi izdarīt secinājumu*, ka iepriekš [pieteikumam par spēkā neesamības atzīšanu pievienotās] ilustrācijas centrā esošā pārklājuma plāksne ir tikai viena šķidrumu novadīšanas iekārtas daļa" [51]. Vērtējums, ko Vispārējā tiesa minētā sprieduma 63.–69. punktā veica attiecībā uz pierādījumiem, kurus lietas dalībnieki iesnieguši procesā *EUIPO* instancēs, ir pārliecinošs, un es pilnībā piekrītu tās viedoklim, saskaņā ar kuru *EUIPO*, ņemot vērā šos pierādījumus, varēja vienīgi konstatēt, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja savā pieteikumā ir attēlojusi tikai vienu izvērtējamās šķidrumu novadīšanas iekārtas daļu.

183. Šie motīvi vien ļauj atbalstīt Vispārējās tiesas secinājumu, saskaņā ar kuru *EUIPO* Apelācijas trešā padome, veicot vērtējumu attiecībā uz apstrīdētā dizainparauga novitāti, patiešām ir pieļāvusi kļūdu, kas ir pamats apstrīdētā lēmuma atcelšanai.

184. Kā tas ļoti skaidri izriet no minētā sprieduma 71. un 86. punkta, šie motīvi ir patstāvīgi un nav saistīti ar Vispārējās tiesas apsvērumiem, kurus tā izklāstījusi pārsūdzētā sprieduma 72.–85. punktā, atbildot uz *EUIPO* un *ESS* argumentiem, un, it īpaši, ar Vispārējās tiesas argumentāciju, kuru tā izklāstījusi minētā sprieduma 77.–79. punktā [52].

50 Pēc analoģijas skat. spriedumu, 2014. gada 10. jūlijs, *Nikolaou*/Revīzijas palāta (C-220/13 P, EU:C:2014:2057, 38. punkts).

51 Mans izcēlums.

52 Attiecībā uz šo jautājumu skat. šo secinājumu 45. punktu.

185. Šādos apstākļos, lai gan divu *EUIPO* izvirzīto pamatu izvērtējums ir atklājis Vispārējās tiesas pieļautu kļūdu tiesību piemērošanā, šis konstatējums manuprāt, nav pamats pārsūdzētā sprieduma atcelšanai.

B – Par trešo pamatu – Regulas Nr. 6/2002 6. un 7. panta, aplūkojot tos kopsakarā ar šīs regulas 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pārkāpumu

186. Kā esmu izklāstījis šo secinājumu 88. punktā, tā kā trešais pamats ir vērsts pret motīviem, kurus es ierosināšu atcelt tāpēc, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi savas tiesas kontroles robežas, šis pamats nav jāizvērtē.

187. Ņemot vērā visus šos apsvērumus, ir jāatgādina, ka no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, ja Vispārējās tiesas sprieduma motīvi norāda uz Savienības tiesību pārkāpumu, bet tā rezolutīvā daļa šķiet balstīta uz citiem tiesību motīviem, apelācijas sūdzība ir jānoraida [53].

188. Līdz ar to es ierosinu Tiesai noraidīt *EUIPO* iesniegto apelācijas sūdzību un, pamatojoties uz Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktu, piespriest tam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

IX – Par *EES* iesniegto apelācijas sūdzību lietā C-361/15 P

189. Savas apelācijas sūdzības pamatošanai *ESS* izvirza divus pamatus.

190. Saistībā ar pirmo pamatu *ESS* kritizē vērtējumu, ko Vispārējā tiesa ir veikusi attiecībā uz nozīmi, kāda apstrīdētā dizainparauga novitātes un individuālā rakstura izvērtēšanas mērķiem ir izmantošanai, kāda ir paredzēta ražojumam, kurā iekļauts agrākais dizainparaugs. Šo pirmo pamatu veido trīs daļas, saistībā ar kurām *ESS* apstrīd Vispārējās tiesas formulētos apsvērumus pārsūdzētā sprieduma 115.–123. un 133. punktā, aplūkojot tos no Regulas Nr. 6/2002 5. un 6. panta, kā arī 7. panta 1. punkta un 10. un 19. panta, kā arī 36. panta 6. punkta viedokļa.

191. Savukārt otrais pamats attiecas uz šīs regulas 61. panta pārkāpumu, un *ESS* apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 137. punktā Vispārējā tiesa ir pārsniegusi savas pārbaudes tiesā robežas.

A – Par pirmo pamatu – Vispārējās tiesas pieļautu Regulas Nr. 6/2002 5. un 6. panta, kā arī 7. panta 1. punkta un 10. un 19. panta, kā arī 36. panta 6. punkta pārkāpumu

192. Saistībā ar šo pirmo pamatu tiek apšaubīts Vispārējās tiesas vērtējums, kuru es uzskatu par tādu, kas pārsniedz tās tiesiskuma pārbaudes robežas.

193. Tādēļ to iemeslu dēļ, kurus esmu izklāstījis šo secinājumu 64.–82. punktā, šis pamats nav jāizvērtē.

53 Tostarp skat. spriedumu, 2012. gada 19. aprīlis, *Artegodan*/Komisija (C-221/10 P, EU:C:2012:216, 94. punkts un tajā minētā judikatūra).

B – Par otro pamatu – to, ka Vispārējā tiesa nav ievērojusi savas tiesiskuma pārbaudes robežas

1) Lietas dalībnieku argumentācija

194. Saistībā ar savu otro pamatu *ESS* uzskata, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 137. punkta pēdējā teikumā apgalvojot, ka, "pretēji tam, ko, šķiet, prezumē persona, kas iestājusies lietā, tas[, ka pārklājuma plāksnes ir paredzētas rūpnieciskai izmantošanai,] [..] nenozīmē, ka [tās] nevar tikt izmantot[as] arī citās vietās, tostarp dušā, kurā [tām] parasti jāiztur mazāka slodze", ir pārsniegusi tās tiesiskuma pārbaudes robežas, kuru tā var īstenot saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 61. pantu.

195. Proti, *ESS* uzskata, ka *EUIPO* Apelācijas trešā padome neesot spriedusi ne par noslogojuma klasēm, kas ir norādītas *Blücher* katalogos (vai to nozīmi), ne par to atbilstību apstrīdētā dizainparauga novitātes vai individuālā rakstura vērtējumam. *ESS* piebilst, ka pārsūdzētā sprieduma 137. punkta pēdējais teikums ir bijis nelietderīgs, lai nonāktu pie tās secinājuma.

196. *Group Nivelles* un *EUIPO* uzskata, ka otrais pamats ir jāatzīst par nepamatotu, jo Vispārējā tiesa neesot aizstājusi *EUIPO* Apelācijas trešās padomes vērtējumu.

2) Vērtējums

197. Es ierosinu Tiesai uzreiz noraidīt šo pamatu kā neiedarbīgu.

198. Vispirms ir jāatgādina, ka pārsūdzētā sprieduma 138. punktā Vispārējā tiesa ir secinājusi, ka *EUIPO* Apelācijas trešā padome pieteikumam par spēkā neesamības atzīšanu pievienotās ilustrācijas centrā esošo pārklājuma plāksni kļūdaini ir kvalificējusi kā "dušas sifonu", jo "nekas no lietas materiālos esošā" nenorāda, ka šī pārklājuma plāksne bija ekskluzīvi vai galvenokārt paredzēta izmantošanai kā dušas sifona sastāvdaļa.

199. Kā skaidri izriet no pārsūdzētā sprieduma 138. punktā izmantotā formulējuma, šis secinājums balstās uz *EUIPO* instancēm iesniegto dokumentu vērtējumu, kas ietverts pārsūdzētā sprieduma 135.–137. punktā. Šī sprieduma 137. punkta pēdējais teikums tomēr atšķiras, par ko liecina vārda "tomēr" izmantošana, ciktāl Vispārējā tiesa nekādi nav izvērtējusi *Blücher* katalogu saturu, bet ir veikusi papildu vērtējumu.

200. Šis vērtējums, kā tas turklāt skaidri izriet no šajā punktā lietotā vārda "tomēr" un kā to turklāt skaidri atzīst *ESS*, uzsverot, ka šis vērtējums ir bijis "nelietderīgs" [54], nekādā gadījumā nepamato secinājumu, kuru Vispārējā tiesa ir izdarījusi pārsūdzētā sprieduma 138. punktā.

201. Tādējādi šis otrais pamats saistībā ar to, ka Vispārējā tiesa nav ievērojusi savas tiesiskuma pārbaudes robežas, ir jānoraida.

202. Līdz ar to, ņemot vērā visus šos apvērumus, ierosinu Tiesai noraidīt *ESS* iesniegto apelācijas sūdzību un, pamatojoties uz Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktu, piespriest tai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

54 Skat. apelācijas sūdzības 57. punktu.

X – Secinājumi

203. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, es ierosinu Tiesai nolemt šādi:

1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 13. maija spriedumu *Group Nivelles*/ITSB – *Easy Sanitairy Solutions* (Dušas noteka) (T-15/13, EU:T:2015:281) daļā, kurā Vispārējā tiesa šī sprieduma 112.–133. punktā ir vērtējusi, vai ražojuma, kurā ir iekļauts agrākais dizainparaugs, uz kuru balstīts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, identificēšana ir atbilstošs faktors, lai vērtētu apstrīdētā dizainparauga novitāti vai individuālo raksturu, šādi lemjot ārpus Padomes 2001. gada 12. decembra Regulas (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem 61. panta 2. punktā noteiktajām tiesiskuma pārbaudes robežām attiecībā uz Eiropas Savienības intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) apelācijas padomju lēmumiem;

2) apelācijas sūdzības noraidīt;

3) lietā C-361/15 P piespriest *Easy Sanitary Solutions BV* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

4) lietā C-405/15 P piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, bet Apvienotajai Karalistei, kas ir persona, kas iestājusies šajā lietā, segt savus tiesāšanās izdevumus pašai.